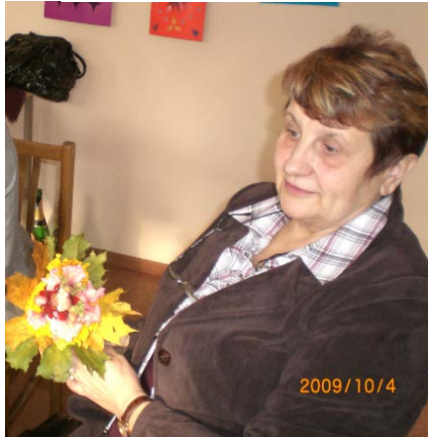

ANYKŠČIŲ TECHNOLOGIJOS MOKYKLAI – 30 metų

Pažintis su mokytoju

Interviu su daugiamete Anykščių technologijos mokyklos istorijos mokytoja ZITA ARLAUSKIENE.

Kur ir kada pradėjote dirbti mokytoja?

Mano darbinė biografija prasidėjo nuo Troškūnų žemės ūkio mechanizavimo mokyklos Nr. 2

Nuo kada dirbate mūsų mokykloje?

Į dabartinę mokyklą atvykau 1987 m., nes mokyklai atvėrus duris Anykščiuose, Troškūnuose dar dvejus metus veikė jos filialas, kuriame ir dirbau.

Kodėl pasirinkote istorikės profesiją?

Lankydamą Troškūnų vidurinę mokyklą turėjau galimybę sportuoti, keliauti, pamatyti. Tai skatino domėtis vietovėmis, kuriose esi.

Mėgau skaityti knygas. Mokytojai, tėvai skatino mokytis, o ir mes patys to siekėme.

Ar nenusibodo mokytojo darbas? Ar nesigailite pasirinkusi šią profesiją?

Man patinka mano darbas. Jeigu jausčiausi "sėdinti ne savo rogėse", būčiau dėjusi pastangas tą padėti ištaisyti. Juk žmogus turi galimybę ieškoti, keisti, tik nereikia bijoti ryžtis tą daryti.

Kas sunkiausia mokytojo darbe?

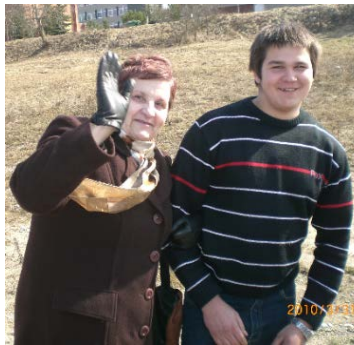
Kai pastangos, įdėtas darbas neduoda vaisių, kai matai viskam abejingas akis arba jaunas žmogus pasuka klystkeliu.

Ar daug tolerancijos reikia su mokiniais?

Taip. Abipusės.

Kokie skirtumai tarp dabartinės ir jūsų kartos mokinių?

Visko buvo ir mums esant mokiniais. Kartais atrodė, kad kai kurie mokytojai mūsų nesupranta, neįvertina. Pailšdykaudavom, tačiau buvo ribos, kurių stengėmės neperžengti (vengėme keiksmažodžių, nepagarbaus elgesio su vyresniaisiais ar patyčių). Į mokykląėjome mokytis, o ne tuščiai laiko leisti. Vakarai prabėgdavo treniruotėse, kino salėje. Mokykloje buvo populiarūs šokių vakarai, net Naujuosius metus sutikdavome kartu su mokytojais.

Ką Jums reiškia mokytojo darbas?

Tai dalis (didelė) mano gyvenimo.

Kokie Jūsų laisvalaikio pomėgiai?

Labai patinka www.google.maps pagalba: vieną vakarą gali pakeliauti po Barseloną, kitą – atsidurti Indijos Puškaro mieste. Tai praturtina, bet

atima daug laiko. Taip nusprendėme su dabartiniu auklėtinium Ignu. Būtų puiku, jeigu turėtume galimybę ten atsidurti realybėje. Patinka skaityti įspūdžius iš kelionių, žiūrėti nuotraukas. Laisvalaikiu stengiuosi daugiau laiko skirti bendravimui su artimaisias.

Jeigu galėtumėte sugrįžti į praeitį, ar keistumėte ką nors profesijos pasirinkime?

Dar niekam nepavyko grįžti į praeitį, bet pasvajoti galima. Manau, kad profesijos nekeisčiau, o jeigu ir keisčiau, tai darbas būtų susijęs su žmonėmis. Aišku, kad galėjau nuveikti daugiau (pvz., išmokti kalbų).

Palinkėjimas mokiniams ir mokyklai.

Dažnai tenka sutikti mokinius, baigusius mūsų mokyklą, buvusius

auklėtinius. Jų yra tikrai nemažai. Ir ne tik anykštėnų. Tai rodo, kad mokykla reikalinga. Linkiu, kad dar daugiau mokinių, įgijusių profesinį bei vidurinį išsilavinimą, užvertų mūsų mokyklos duris.

Mokiniams linkiu negalvoti, kad šiais laikais išsilavinimas, žinios nereikalingos, tai nieko gero neduoda, "aš protingas be jų". Tai netiesa. Žmogaus išsilavinimas pajuntamas jau su juo pabendravus. Su vienu pakalbėjus – širdis džiaugiasi, o su kitu... Stenkitės išgirsti, išklaudyti, kas Jums yra sakoma.

Interviu parengė
Indrė Rimskytė ir Vilma Dilytė